

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 331
din 18.11.2010**

Dosar nr.: 510/2009

Petiția nr.: 10934 din data de 15.12.2009

Petent: T N

Reclamat: D A – Executor Judecătoresc

Obiect: adresarea unor expresii jignitoare de către reclamat în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. T N

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. D A – Executor Judecătoresc,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 10934 din data de 15.12.2009, petenta susține că reclamatul în exercitarea atribuțiilor de serviciu a avut un comportament discriminatoriu și ca a folosit expresii jignitoare la adresa naționalității acesteia.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr. 566 din data de 20.01.2010 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 567 din data de 20.01.2010 a fost citat reclamantul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 25.02.2010.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petenta susține că executorul judecătoresc D A în exercitarea atribuțiilor de serviciu a avut un comportament discriminatoriu și ca a folosit expresii jignitoare la adresa naționalității acestuia.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Reclamatul susține că s-a emis somație petentei la data de 29.10.2009, să achite sumă datorată, iar datorită refuzului petentei de a se conforma obligației de a restitui suma împrumutată, a fost efectuată deplasarea la domiciliul acesteia în data de 17.11.2009, ocazie cu care s-a întocmit procesul verbal nr. 660/2009.

4.2.2. În momentul legitimării petentei, reclamatul a constatat că aceasta are carte de rezidență și i-a adus la cunoștință faptul că indiferent cine locuiește pe teritoriul țării, trebuie să respecte legile statului respectiv, nefolosind termenul de "moldoveancă" așa cum susține petenta.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 În fapt, prin petiția înregistrată cu nr. 10934 din data de 15.12.2009, Colegiul Director reține că reclamatul în exercitarea atribuțiilor de serviciu a avut un comportament discriminatoriu și ca a folosit expresii jignitoare la adresa naționalității petentei.

5.2. În drept, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă” (vezi CEDH, 18 februarie 1991, *Fredin c/Suede*, par.60, 23 iunie 1993, *Hoffman c/Autriche*, par.31, 28 septembrie 1995, *Spadea et Scalabrino c/Italia*, 22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, par.75)

5.2.1. În același sens, Curtea europeană de justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, *principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit, dar și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv*. (vezi *Sermide SpA V. Cassa Conguaglio Zuccherio and others*, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionto Syn PE*

(KYDEP) v. Council Of the European Union and Commission of the European Communities)

5.2.2. De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că *principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se fală în situații diferite*. (Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, Decizia nr. 154/2001, M.O. nr 387/2001, CDH 2001, p. 914 – 915). De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridicediferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se fală în situații diferite nu este contrară art. 16 alin. 1 din Constituție. (Decizia nr. 294/2001, M.O. nr. 21/2002).

5.2.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000R cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000R. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2.5. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire (restricție, excludere, deosebire, preferință) între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.6. Așa cum reiese din motivația invocată mai deverme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost aplicat diferit datorită unui criteriu. Pornind de la premisa că, în speță, alegația tratamentului diferențiat se află în legătura cu apartenența etnică a petentei, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate între faptele imputate (adresarea unor expresii jignitoare) și criteriul invocat (apartenența etnică/nationalitate)

5.2.7.Or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar de către părți, Colegiul Director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentei, pe considerentul apartenenței etnice/nationalitate. O atare prezumție ar trebui să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat (nationalitate) și tratamentul diferit imputat în cauză (folosirea limbajului jignitor).

5.2.8 Colegiul director reține că în lumina art. 20 alin. 6 din același act normativ, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentei îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări.

5.2.9 În acest sens, Colegiul director reține având în vedere susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar, că nu există o dovadă a săvârșirii unor fapte care să poată fi considerate la prima vedere fapte de discriminare conform dispozițiile O.G. 137/2000R.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. În privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petentei, T N cu domiciliul în

5. O copie a hotărârii se va transmite spre informare Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor, Corupției și pentru Petiții. (Parlamentul României – Camera Deputaților)

6. O copie a hotărârii se va transmite domnului D _____ A _____, cu domiciliul în _____

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

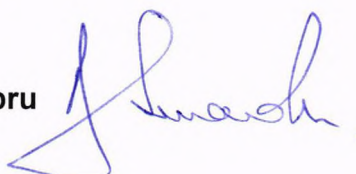
DEZIDERIU Gergely – Membru

HALLER Istvan – Membru

VASILE Alexandru Vasile - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

